

Otra lietas dalībniece: *National Lottery Commission*

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— piespriest *National Lottery Commission* (prasītāja tiesvedībā Vispārējā tiesā) atlīdzināt Biroja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Birojs izvirza trīs pamatus, proti, i) KPZR ⁽¹⁾ 76. panta 1. punkta pārkāpumu, ii) ITSB tiesību tikt uzklautam pārkāpumu un iii) acīmredzamu nekonsekvenci un faktu sagrozišanu pārsūdzētajā spriedumā.

Pirmais apelācijas sūdzības pamats ir iedalāms divās daļās. Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi KPZR 76. panta 1. punktu, kā to kopsakarā ar KPZR 53. panta 2. punktu un Īstenošanas regulas ⁽²⁾ 37. noteikumu Tiesa interpretējusi spriedumā lietā *Elio Fiorucci*, ciktāl Vispārējā tiesa esot pamatojusies uz valsts tiesību normām, proti, Itālijas Civilt kodeksa 2704. pantu, uz kuru nebija atsaukušies lietas dalībnieki un kurš līdz ar to nebija strīda priekšmets procesā Apelāciju padomē. Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi KPZR 76. panta 1. punktu, ciktāl tā esot pamatojusies uz valsts tiesu praksi, proti, iepriekš, pārsūdzētā sprieduma 32. punktā minēto *Corte Suprema di Cassazione* 2007. gada 14. jūnija spriedumu Nr. 13912, uz kuru nebija atsaukušies lietas dalībnieki un kurš līdz ar to nebija strīda priekšmets procesā Apelāciju padomē.

Otrais apelācijas sūdzības pamats attiecas uz ITSB tiesību tikt uzklautam pārkāpumu, ciktāl Birojam neesot bijusi dota iespēja sniegt savus apsvērumus par procesuālajiem un materiālajiem aspektiem saistībā ar *Corte Suprema di Cassazione* spriedumu. Nevarot izslēgt, ka, ja Birojam būtu dota šāda iespēja, Vispārējās tiesas argumenti un secinājumi būtu citādi.

Trešais apelācijas sūdzības pamats attiecas uz acīmredzamu nekonsekvenci un faktu sagrozišanu Vispārējās tiesas argumentos un secinājumos. Birojs uzskata, ka Vispārējā tiesa ir nepareizi izpratusi un ir sagrozījusi Apelāciju padomes sniegto vērtējumu, kā arī *National Lottery Commission* izvirzītos argumentus, un ka tai ir bijis jāatzīst, ka Apelāciju padome, konstatējot, ka *National Lottery Commission* nav sniegusi pierādījumus tam, ka pasta zīmoga datumam uz 1986. gada vienošanās nav izšķirošs raksturs, piemēroja pareizus tiesiskos kritērijus atbilstoši Itālijas tiesībām.

Prasība, kas celta 2012. gada 23. novembrī — Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-532/12)

(2013/C 26/70)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Hetsch, O. Beynet un A. Tokár)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīvu 2009/81/EK, ar kuru koordinē procedūras attiecībā uz to, kā līgumslēdzējas iestādes vai subjekti, kas darbojas drošības un aizsardzības jomā, piešķir noteiktu būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības, un ar kuru groza Direktīvas 2004/17/EK un 2004/18/EK ⁽¹⁾, vai katrā ziņā nedarot Komisijai zināmus minētos noteikumus, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi minētās direktīvas 72. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

— saskaņā ar LESD 260. panta 3. punktu noteikt Luksemburgas Lielhercogistei kavējuma naudas samaksu EUR 8 320 dienā, skaitot no dienas, kad pasludināts spriedums šajā lietā;

— piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2009/81/EK transponēšanas termiņš beidzās 2011. gada 21. augustā.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.).

⁽¹⁾ OV L 216, 20.08.2009., 76. lpp.